

РЕШЕНИЕ

№ 10721

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3477** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 13587/05.04.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 74028/06.03.2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от директора на Национално ТОЛ управление срещу Решение № 722/12.02.2024 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 94 състав, по НАХД № 14204/2023 г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № ВГ03032023/5800/Р8-240/23.08.2023 г., издадено от директора на Национално ТОЛ управление, с което на В. Н. В. е наложена глоба в размер на 1 800 лв. на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

В касационното производство директора на Национално ТОЛ управление е редовно призован, представлява се от юрк. Д., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - В. Н. В. – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю. в съдебно заседание дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: „Стефи 90“ ООД към 14.02.2023 г. било собственик на влекач марка „Волво“, модел „ФХ 12 420“ с рег. [рег.номер на МПС] , категория N3, клас ЕВРО 5, с 2 оси, с технически допустима максимална маса 18 000 кг., както и на полуремарке марка „Х.“, модел „ХСА 351324 С“ с рег. [рег.номер на МПС] с 3 оси.

На 14.02.2023 г. в 17:20:32 ч. на Чепинци, по път А - 6, км. 60+705 (сегмент № 17777911000), посока намаляващ километър, който попада в обхвата на платената пътна мрежа, от устройство с № 10192, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на влекач марка „Волво“, модел „ФХ 12 420“ с рег. [рег.номер на МПС] в състав с полуремарке марка "Х." с рег. [рег.номер на МПС] . Влекачът се управлявал от В. Н. В.. За посоченото ППС не била заплатена дължимата пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. В електронната система за събиране на пътни такси била получена декларация за сегмент № 17777911000, но декларираните данни били за ППС с категория над 12 тона и с две оси, а процесният състав от пътни превозни средства бил общо с 5 оси. За установеното преминаване на ППС бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а ал. 3 ЗДвП с номер на нарушението F4B64F651206ADE053011F160A2848.

На 03.03.2023 г. в 16:51 часа в направление излизане от територията на Република България на граничен контролно - пропускателен пункт К. пристигнало ППС с рег. [рег.номер на МПС] , вид: влекач, марка "Волво", модел "ФХ 12 420" с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, управлявано от жалбоподателя В. В.. Старши инспектор в МП "К." при ТД "Митница С." извършил проверка в системата на НТУ и установил извършеното на 14.02.2023 г. нарушение. На лицето било разяснено, че има възможност да заплати компенсаторна такса в размер на 750, 00 лева и да се освободи от административнонаказателна отговорност или да му бъде съставен акт за установяване на административно нарушение. Същото не заплатило компенсаторна такса и на 03.03.2023 г. бил съставен АУАН № BG03032023/5800/P8-240. Актът бил предявен на лицето, като същото го подписало с възражения, че нарушенията не са по негова вина. Със съставяне на АУАН жалбоподателят бил уведомен и за възможността в 14 - дневен срок да заплати компенсаторна такса в размер на 750, 00 лева, в който случай няма да бъде издадено наказателно постановление. На 03.03.2023 г. жалбоподателят заплатил и дължимата такса по чл. 106 ал. 5 ЗП в размер на 399, 00 лева, за което била издадена квитанция за платени пътни такси в Република България № 50223078/03.03.2023 г.

В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН срещу АУАН не били депозирани допълнителни възражения.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № BG03032023/5800/P8-240/23.08.2023 г., с което на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП за нарушение на 179 ал. 3а от ЗДвП на лицето била наложена „глоба“ в размер на 1

800,00 /лв.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановените срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано. СРС обаче е направил извод, че в АУАН и НП не е посочена като нарушена материалноправна разпоредба, а санкционна такава, която не съдържа конкретно правило за поведение. Според съда, при наличие на сключен договор с доставчик, който е длъжен да предоставя услугата за електронно събиране на ТОЛ такси, следва да бъде съобразено, че според чл. 2, § 7 от Регламент (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28.11.2019 г., доставчикът е длъжен да уведоми собственика на ППС за доброволното заплащане на ТОЛ такса за конкретния сегмент, което в случая не е направено. Съдът е приел още, че при издаването на НП е нарушен принципът на пропорционалност.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения.

Касационният състав споделя извода на СРС за незаконосъобразност на издаденото НП. Според чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, в сила от 19.10.2021 г., доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство.

Тази разпоредба задължава доставчиците по тристранния договор и АПИ, като събиращи пътни такси, преди да бъде започнато административнонаказателно производство да изпълни процедурата по цитираната по-горе разпоредба от регламента. Административнонаказващият орган е следвало да даде възможност за предекларирание на данните, ако е установил несъответствие, съгласно чл. 18, ал. 1, т. 7 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние.

Съгласно чл. 288 от ДФЕС, регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Неспазването на нормите на регламента води до незаконосъобразност на издаденото НП, както правилно е приел и СРС в решението си.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 722/12.02.2024 г. на СРС, НО, 94 състав, по НАХД № 14204/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: